Lietas Nr. A420401913
Lietas arhīva Nr. A42-01136-14/27

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 14.aprīlī

Administratīvās rajona tiesas

šādā sastāvā: tiesnese A.Pūcīte,

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ (/pers. A/) pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2013.gada 3.maija lēmuma Nr.11-8/4316 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk – VSAA) Rīgas pilsētas Latgales nodaļa 2013.gada 5.martā pieņēma lēmumu Nr.3/504753 un Nr. 3/504784 (turpmāk – Sākotnējie lēmumi), ar kuriem /pers. A/ (turpmāk – pieteicējs) tika pārtraukta vecuma pensija un piemaksa pie tās *(lietas 32.un 33.lapa)*.

[2] Nepiekrītot pieņemtajiem lēmumiem, pieteicējs tos apstrīdēja VSAA direktorei.

2013.gada 3.maijā VSAA direktore pieņēma lēmumu Nr.11-8/4316 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītus Sākotnējos lēmumus, norādot turpmāk minēto *(lietas 13. – 17.lapa)*.

[2.1] Krievijas Federācijas Valdības un Latvijas Republikas Valdības vienošanās par Latvijas Republikas teritorijā dzīvojošo Krievijas Federācijas militāro pensionāru un viņu ģimenes locekļu sociālo aizsardzību (turpmāk – Vienošanās) (*spēkā no 1995.gada 27.februāra*) 9.pants noteic, ka bijušajām militārpersonām, kuras ieguvušas tiesības uz pensijas nodrošinājumu saskaņā ar Latvijas Republikas likumdošanas aktiem, pēc viņu vēlēšanās Latvijas Republikas attiecīgie kompetentie orgāni var piešķirt un izmaksāt pensijas par Latvijas Republikas līdzekļiem, bet Krievijas Federācijas agrāk noteikto pensiju izmaksa tiek apturēta uz laiku, kamēr pensiju izmaksā Latvijas Republikas orgāni.

Līdz ar to jau no šīs Vienošanās spēkā stāšanās brīža persona nevarēja paļauties, ka vienlaicīgi saņems divu valstu pensijas.

Turklāt starpvalstu līgumu un nacionālo tiesību aktu būtība ir novērst situācijas, kad par vieniem un tiem pašiem apdrošināšanas periodiem persona vienlaicīgi saņem vairāku valstu pensijas.

Pārtraucot pensiju, ir noregulētas personas tiesības uz pensiju atbilstoši Vienošanās nosacījumiem un likuma „Par valsts pensijām" tiesiskajam regulējumam, jo divu pensiju saņemšana par vienu un to pašu periodu ir prettiesiska. Tāds tiesiskais regulējums, kas pieļautu šādu situāciju, nav bijis, lai būtu pamats saglabāt šādu stāvokli. Līdz ar to personai nevarēja rasties tiesiskā paļāvība, kura šobrīd būtu aizsargājama.

Sakarā ar Latvijas Republikas Valsts kontroles 2011.gada 17.oktobra revīzijas ziņojuma „Paralēlā likumības revīzija par Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas atbildīgo valsts institūciju darbību, nodrošinot saistību izpildi, kas izriet no Latvijas Republikas valdības un Krievijas Federācijas valdības vienošanās par Latvijas Republikas teritorijā dzīvojošo Krievijas Federācijas militāro pensionāru un viņu ģimenes sociālo aizsardzību" ieteikumu 2012.gada 23.februārī VSAA tika saņemta Ārlietu ministrijas sagatavota informācija par Krievijas Federācijas izdienas pensiju saņēmējiem, uz kuriem attiecas Vienošanās.

Salīdzinot saņemto informāciju ar informāciju par VSAA sniegto pakalpojumu saņēmējiem, tika konstatēts, ka pieteicējs saņem gan Krievijas Federācijas izdienas pensiju, gan arī Latvijas vecuma pensiju.

[2.2] Lai novērstu situācijas, kad Latvijas pensija ir piešķirta par to pašu apdrošināšanas periodu, par kuru pensiju piešķīrusi cita valsts, likumdevējs ir papildinājis likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumus ar 42.^{1} punktu, kurā ir noteikts, kā rīkoties gadījumos, kad Latvijas apdrošināšanas stāžā ir ieskaitīti periodi, par kuriem pensiju piešķīrusi cita valsts, un 2012.gada 18.jūlijā stājās spēkā norma, kas noteic, ka, ja personai piešķirta citas valsts pensija par apdrošināšanas periodiem, kas ņemti vērā piešķirot

vai pārrēķinot Latvijas pensiju, Latvijas pensija pārrēķināma vai tās izmaksāšana pārtraucama, šos periodus izslēdzot.

Ņemot vērā, ka mainījās tiesiskie apstākļi un tika saņemta informācija par Krievijas Federācijas izdienas pensiju saņēmējiem, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Rīgas pilsētas Latgales nodaļa 2012.gada septembrī uzsāka administratīvo procesu uz iestādes iniciatīvas pamata.

[2.3] 2012.gada 12.septembrī pieteicējam tika nosūtīts paziņojums, ar kuru viņam pieprasīja iesniegt izziņu no Krievijas Federācijas vēstniecības Konsulārās nodaļas Sociālās nodrošināšanas nodaļas, kurā būtu norādīts, par kādiem periodiem viņš saņem Krievijas Federācijas izdienas pensiju. Vienlaicīgi viņš tika informēts, ka gadījumā, ja konstatēs, ka Krievijas Federācijas izdienas pensija piešķirta par to pašu periodu, par kuru ir piešķirta Latvijas pensija, tad Latvijas pensija tiks pārskatīta.

Pieteicējs iesniedza Krievijas Federācijas vēstniecības Konsulārās nodaļas Sociālās nodrošināšanas nodaļas 2012.gada 28.septembra izziņu Nr.46890/2341, kurā norādīts, ka viņš saņem Krievijas Federācijas pensiju par dienesta periodu no 1956.gada 7.augusta līdz 1986.gada 9.oktobrim.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, no 2013.gada 1.aprīļa tika pārskatīts Latvijas vecuma pensijai vērā ņemtais apdrošināšanas stāžs un no tā tika izslēgts periods no 1956.gada 1.septembra līdz 1959.gada 15.augustam, jo minētais periods ir ņemts vērā, piešķirot arī Krievijas Federācijas izdienas pensiju.

Saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" 11.panta pirmo daļu, pārejas noteikumu 8.^{1}un 8.^{2}punktu līdz 2014.gada 1.janvārim tiesības uz vecuma pensiju ir sievietēm un vīriešiem, kuri sasnieguši 62 gadu vecumu un kuru apdrošināšanas stāžs nav mazāks par desmit gadiem.

Izslēdzot periodu no 1956.gada 1.septembra līdz 1959.gada 15.augustam, pieteicējam pierādīts Latvijas apdrošināšanas stāžs ir 7 gadi, 6 mēneši un 24 dienas, līdz ar to viņam nav tiesības uz Latvijas vecuma pensiju un piemaksu pie vecuma pensijas par apdrošināšanas stāžu līdz 1995.gada 31.decembrim *(likuma „Par valsts pensijām" Pārejas noteikumu 41.punkts)*.

Tādējādi pamatoti tika pieņemti Sākotnējie lēmumi.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2013.gada 26.jūnija lēmumu ierosināta administratīvā lieta Nr.A420401913 pēc pieteicēja pieteikuma.

Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Likumā „Par valsts pensiju" nav noteikts jēdziens „citas valsts pensija", proti, jēdziens „valsts pensija" un „izdienas pensija" būtiski atšķiras.

Pieteicējam ir piešķirta militāra pensija, kuras izmaksu regulē Krievijas Federācijas 1993.gada 12.februāra likums „Par pensiju nodrošināšanu personām, kuras bijušas karadienestā vai dienējušas iekšlietu iestādēs, un šo personu ģimenēm" (turpmāk – Militāro pensiju likums).

Saskaņā ar Krievijas likumdošanu Krievijas militārā pensija nav valsts pensija, bet ir izdienas pensija. Pieteicēja ieskatā likumā „Par valsts pensijām" nav sastopamas pazīmes, ka likumdevējs jēdzienā „citas valsts pensija" gribēja iekļaut ne tikai ārvalstu valsts pensijas, bet arī ārvalstu izdienas pensijas.

[3.2] Ja tomēr tiek uzskatīts, ka likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 42.^{1}punkts regulē arī ārvalsts izdienas pensiju izmaksas kārtību, lietderīgi ņemt vērā ārvalsts izdienas pensijas piešķiršanas īpatnības, īpaši attiecībā pret kalendāra stāža uzskaiti.

Saskaņā ar Militāro pensiju likuma 13.pantu militāra pensija piešķirama personām ar kopējo militāro stāžu 20 gadi un vairāk.

Pieteicēja militārais stāžs ir būtiski vairāk nekā 20 gadi. Tas ir pilnīgi pietiekami, lai piešķirtu pieteicējam militāru pensiju, neņemot vērā pieteicēja apmācības periodu, kas bija izslēgts no Latvijas apdrošināšanas stāža. Strīdīgs apdrošināšanas periods neietekmē militāras pensijas piešķiršanas faktu. Ņemot vērā minēto, uz pieteicēju konkrētajā gadījumā nav attiecināms likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 42.^{1}punkts.

[3.3] Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra nepareizi interpretē Vienošanās 9.pantu.

Minētā norma konkrētajā gadījumā pienākumu uzliek Krievijas Federācijas pusei, tā neattiecas uz Latvijas pensiju.

Tāpat no Vienošanās nav skaidrs, par kādiem „kompetentiem orgāniem" un par kāda veida pensiju „par Latvijas Republikas līdzekļiem" ir runa.

Nav pamatots viedoklis, ka Latvijas vecuma pensija pieteicējam bija piešķirta ne tā kā visiem Latvijas pensionāriem, bet ar papildus nosacījumu, kas paredz atņemt pensiju vai samazināt pensijas apmēru jebkurā brīdī.

[3.4] Pieteicēja ieskatā situāciju regulē 2007.gada 18.decembra Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas līgums par sadarbību sociālās drošības jomā (turpmāk – Līgums). Līgums neparedz to abu valsts pensiju pārrēķināšanu, kas bija piešķirtas pirms līguma spēkā stāšanās 2011.gada janvārī, bez personas rakstveidā izklāstītas vēlmes.

Līguma 3.panta trešās daļas ierobežojums attiecas tikai uz tām personām, kuras ir aktīvajā militārajā dienestā brīdī, kad rodas tiesības uz pensiju.

[3.5] Lēmumā nav ņemts vērā, ka likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 42.[1]punkts noteic, ka pensijas samazināšana pieļaujama tikai gadījumā, ja Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos nav noteikts citādi. Tādējādi jāņem vērā Starptautiskais pakts par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām un Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija.

[3.6] Pieteicējs norāda, ka Sākotnējie lēmumi būtiski samazina viņa ienākumus, ierobežo izdzīvošanas iespēju un rada būtiski kaitējumu. Turklāt, atņemot vecuma pensiju, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra vienlaikus atņem arī pensionāra statusu un dažus atvieglojumus, kas ir piešķirti pensionāriem ar citiem normatīvajiem aktiem.

Sākotnējie lēmumi ierobežo pieteicēja pamattiesības, kuras garantē Latvijas Republikas Satversmes 1., 91., 105. un 109.pants.

[4] 2013.gada 8.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VSAA rakstveida paskaidrojums *(lietas 30. – 31.lapa)*. VSAA uztur Lēmumā minētos argumentus un lūdz pieteikumu noraidīt.

[5] 2014.gada 13.martā Administratīvajā rajona tiesā no pieteicēja saņemti papildus paskaidrojumi un papildinājums pieteikumam, kurā lūgts pieteikuma neapmierināšanas gadījumā apturēt tiesvedību lietā un nosūtīt pieteikumu Satversmes tiesai *(lietas 77. – 92.lapa)*.

[6] 2014.gada 31.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemti papildus VSAA rakstveida paskaidrojumi *(lietas 102. - 103.lapa)*. VSAA noraida pieteicēja 2014.gada 13.marta pieteikuma pildinājumā izteiktos argumentus.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 112.[1]panta pirmo daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka procesa dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu mutvārdu procesā un nepastāv citi šķēršļi lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tādējādi tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots turpmāko apsvērumu dēļ.

[9] APL 85.panta otrajā daļā noteikts, ka adresātam labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu var atcelt tad, ja ir vismaz viens no šādiem apstākļiem: 1) tiesību norma paredz administratīvā akta atcelšanu vai administratīvais akts ietver tā atcelšanas atrunu; 2) administratīvais akts izdots ar kādu citu nosacījumu un šis nosacījums nav vispār izpildīts, nav pienācīgi izpildīts vai nav laikus izpildīts; 3) mainījušies lietas faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kuriem pastāvot administratīvā akta izdošanas brīdī, iestāde varētu šādu administratīvo aktu neizdot. Šādā gadījumā administratīvo aktu var atcelt triju mēnešu laikā no dienas, kad iestāde uzzināja par tā atcelšanas iespēju, bet ne vēlāk kā viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas; 4) mainījušies lietas faktiskie vai tiesiskie apstākļi, kuriem pastāvot administratīvā akta izdošanas brīdī, iestāde varētu šādu administratīvo aktu neizdot, un administratīvā akta palikšana spēkā skar būtiskas sabiedrības intereses.

Tā kā izskatāmajā lietā pastāv strīds, vai VSAA tiesiski un pamatoti ar pārsūdzēto Lēmumu pārtrauca iepriekš piešķirtās pensijas izmaksu, tad tiesai jāpārbauda, vai ir ievēroti APL 85.panta otrās daļas nosacījumi šāda personai labvēlīga administratīvā akta atcelšanai.

[10] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam no 1997.gada 25.jūlija bija piešķirta Latvijas vecuma pensija. Kopējais apdrošināšanas stāžs bija noteikts 10 gadi, 6 mēneši un 8 dienas (līdz 1995.gada 31.decembrim). Tāpat lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs saņem Krievijas Federācijas militāro pensiju par dienesta periodu no 1956.gada 7.augusta līdz 1986.gada 9.oktobrim, proti, par to pašu periodu, par kuru pieteicējam no 1997.gada 25.jūlija bija piešķirta Latvijas vecuma pensija.

Lietā ir izšķirams jautājums, vai VSAA bija tiesīga veikt pieteicējam piešķirtās pensijas pārskatīšanu un pārrēķina rezultātā pārtraukt izmaksājamās pensijas apmēru.

[11] Saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.[2]punktu, nosakot tiesības uz valsts pensiju, neņem vērā līdz 1990.gada 31.decembrim uzkrātos apdrošināšanas periodus, ja tie ir ņemti vērā, piešķirot citas valsts pensiju. Tiesību norma ir spēkā kopš 2008.gada 1.jūlija.

Laikā no 2002.gada 1.janvāra līdz 2008.gada 30.jūnijam ierobežojums valsts pensijas aprēķinā iekļaujamajam apdrošināšanas (darba) periodam bija noteikts tikai attiecībā uz virsdienestu PSRS Bruņotajos spēkos. Proti, likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punkta 2.apakšpunkts noteica, ka līdz 1990.gada 31.decembrim Latvijas pilsoņiem darbam pielīdzinātais periods ir arī virsdienests PSRS Bruņotajos spēkos, ja viņiem sakarā ar darbību Latvijas interesēs atņemta dienesta pakāpe vai viņi iesaukti aktīvajā militārajā dienestā pēc obligātā karadienesta vai pēc civilās augstskolas beigšanas, ja nesaņem citas valsts pensiju, kuras apmēra noteikšanā ir ņemts vērā šis dienesta periods. Minētā tiesību norma bija spēkā, kad pieteicējam piešķīra valsts pensiju.

Tādējādi vispārīgi likuma „Par valsts pensijām" tiesiskais regulējums jau iepriekš noteica ierobežojumu saņemt valsts pensiju, ja par to pašu periodu persona jau saņem citas valsts piešķirtu pensiju.

[12] Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka viņam ir piešķirta Krievijas militārā pensija, kas nav valsts pensija, tiesa norāda turpmāk minēto.

Militāro pensiju likuma 10.pants noteic, ka šīs Krievijas Federācijas izdienas pensijas tiek izmaksātas no federālā budžeta, līdz ar to tās ir uzskatāmas par valsts pensiju. Turklāt Latvijā ar jēdzienu „valsts pensija" tiek apzīmēta arī „izdienas pensija". Augstākā tiesa ir norādījusi, ka izdienas pensija un vecuma pensija kā valsts sociālās drošības sistēmas izmaksas no valsts budžeta līdzekļiem abas ir valsts pensijas (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 29.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-1090/2011 12.punktu*). Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 42.^{1}punktā minētais jēdziens „citas valsts pensija" neattiektos uz citas valsts piešķirtajām izdienas pensijām.

[13] Saskaņā ar Vienošanās, kas ir spēkā no 1995.gada 27.februāra, 1.un 2.pantu Vienošanās mērķis ir nodrošināt Krievijas Federācijas militārpersonu (militāro pensionāru) un viņu ģimenes locekļu, kuri pastāvīgi dzīvo un kuriem būtu tiesības dzīvot Latvijas Republikas teritorijā, sociālo aizsardzību. Vienošanās III sadaļa reglamentē pensiju nodrošināšanu.

Ņemot vērā, ka Vienošanās atbilstoši likuma „Par Latvijas Republikas starptautiskajiem līgumiem" 2.pantam ir starptautisks līgums, Vienošanās interpretēšanā izmantojama 1969.gada Vīnes konvencija par starptautisko līgumu tiesībām (turpmāk – Vīnes konvencija). Vīnes konvencijas 31.pants noteic interpretācijas vispārīgos noteikumus.

Saskaņā ar Vīnes konvencijas 31.panta 1.punktu līgums ir interpretējams godprātīgi saskaņā ar parasto nozīmi, kāda piešķirama terminiem līguma kontekstā un atbilstoši tā objektam un mērķim. Tādējādi VSAA bija tiesisks pamats atsaukties uz Vienošanos.

Atbilstoši Vienošanās 1.un 2.pantam Vienošanās mērķis ir nodrošināt Krievijas Federācijas militārpersonu (militāro pensionāru) un viņu ģimenes locekļu, kuri pastāvīgi dzīvo un kuriem būtu tiesības dzīvot Latvijas Republikas teritorijā, sociālo aizsardzību. Vienošanās III sadaļa reglamentē pensiju nodrošināšanu. No Vienošanās 7.panta secināms, ka primāri visus jautājumus, kas saistīti ar militāro pensionāru pensijām un pabalstiem (pensiju un pabalstu noteikšana, pārrēķināšana un izmaksa) risina Krievijas Federācijas iestādes (Krievijas Federācijas Aizsardzības ministrija un citi kompetenti orgāni), sadarbojoties ar Latvijas Republikas kompetentajām iestādēm (orgāniem). Atbilstoši Vienošanās 9.pantam Latvijas Republika, ja tā uzskata par nepieciešamu, ir tiesīga piešķirt Krievijas Federācijas militārpersonai arī Latvijas Republikas valsts pensiju. No Vienošanās 9.panta otrā teikuma izriet, ka gadījumos, kad persona saņem pensiju no abām valstīm, Krievijas Federācijai ir pienākums apturēt pensijas, kas militārpersonai piešķirta pirms Latvijas pensijas piešķiršanas, izmaksu uz laiku, kamēr persona saņem Latvijas pensiju.

Tātad minētā tiesību norma satur nosacījumu, kādam pastāvot, Latvijas Republika var izdot personai labvēlīgu administratīvo aktu, proti, nosacījumu, ka Latvijas Republikas vecuma pensija bijušajai militārpersonai tiek piešķirta tikai gadījumā, ja Krievijas Federācija aptur pensijas izmaksu.

[14] Pieteicējam saskaņā ar Krievijas Federācijas tiesību aktiem ir piešķirta izdienas pensija par periodu no 1956.gada 7.augusta līdz 1986.gada 9.oktobrim. Par minēto darba periodu (no 1956.gada 1.septembra līdz 1959.gada 15.augustam) pieteicējam piešķirta Latvijas Republikas vecuma pensija. Tomēr, neskatoties uz to, ka pieteicējam piešķirta Latvijas Republikas vecuma pensija, pieteicējs turpināja saņemt izdienas pensiju no Krievijas Federācijas.

Tādējādi pieteicējs, vienlaicīgi par vienu un to pašu apdrošināšanas periodu saņemot divu valstu pensijas, ir nonācis situācijā, kas ir pretrunā Vienošanās 9.pantam un likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.^{2} punktam.

[15] Lai novērstu situāciju, kad Latvijas pensija ir piešķirta par to pašu apdrošināšanas periodu, par kuru pensiju piešķīrusi cita valsts, likumdevējs ir papildinājis likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumus ar 42.^{1}punktu, kurā ir noteikts – ja personai ir piešķirta citas valsts pensija par apdrošināšanas periodiem, kas ņemti vērā, piešķirot vai pārrēķinot Latvijas pensiju, Latvijas pensija pārrēķināma vai tās izmaksāšana pārtraucama, šos periodus izslēdzot, ja regulā Nr. 883/2004 vai Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos nav noteikts citādi. Tādējādi minētais tiesiskais regulējums nepārprotami noteic, ka personai nav tiesiska pamata par vienu un to pašu apdrošināšanas periodu saņemt gan Latvijas, gan citas valsts pensiju.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka tiesības uz pensijas izmaksu uzskatāmas par īpašumu Satversmes 105.panta izpratnē. Tomēr, vērtējot kādas tiesību normas atbilstību minētajam pantam, vienlaikus ir atzīstams, ka pieteikuma iesniedzēja tiesības un tiesiskās intereses nevar tikt aizsargātas tādā pašā mērā, kā tas būtu gadījumā, ja ierobežotas būtu īpašuma tiesības to „klasiskajā" izpratnē (*sk.Satversmes tiesas 2007.gada 8.jūnija sprieduma lietā Nr.2007-01-01 20.un 21.punktu*).

Satversmes tiesa ir arī atzinusi, ka attiecībā uz īpašuma tiesībām sociālo tiesību jomā valstij ir piešķirama plaša rīcības brīvība, jo arī Satversmes 105.pantā noteiktās tiesības vēl negarantē noteiktu pensijas apmēru un tās var ierobežot. Satversmes 109.pantā garantētās tiesības var ierobežot, ja ierobežojums ir noteikts ar likumu, ir attaisnots ar leģitīmu mērķi un atbilst samērīguma principam (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2007.gada 9.oktobra sprieduma lietā Nr.2007-04-03 26.punktu*).

Izskatāmajā gadījumā pieteicējam vairs netiek veikta Latvijas pensijas izmaksa un piemaksas pie pensijas izmaksa, jo pensijas pārskatīšanas rezultātā konstatēts, ka ir nepietiekams apdrošināšanas stāžs Latvijas pensijas saņemšanai. Tomēr nav konstatējams, ka pieteicējam vispār tiktu liegts sociālā nodrošinājuma sistēmas atbalsts. Lietā esošie materiāli apstiprina, ka pieteicējam pensiju maksā Krievijas Federācija. Tādējādi secināms, ka pieteicējam tiek sniegts sociālais nodrošinājums, kas ir ņemams vērā, lemjot par citu – Latvijas Republikas sociālā nodrošinājuma līdzekļu piešķiršanu vai izmaksu.

[16] Tā kā likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 42.^{1}punkts paredz, ka gadījumā, ja personai ir piešķirta citas valsts pensija par apdrošināšanas periodiem, kas ņemti vērā, piešķirot vai pārrēķinot Latvijas pensiju, Latvijas pensija pārrēķināma vai tās izmaksāšana pārtraucama, šos periodus izslēdzot, tad ir iestājušies APL 85.panta otrās daļas 1.punkta nosacījumi, kas ir par pamatu iepriekš izdota labvēlīga tiesiska administratīvā akta atcelšanai. Proti, tiesību norma paredz administratīvā akta atcelšanu. Līdz ar to VSAA, ievērojot iepriekš minēto tiesisko regulējumu, pamatoti minēto periodu izslēdza no apdrošināšanas stāža.

[17] Pretēji pieteicēja norādītajam, tiesa secina, ka uz viņu konkrētajā gadījumā nav attiecināms Līgums, jo saskaņā ar Līguma 3.panta 3.punktu līgums neattiecas uz Līgumslēdzēju Pušu bruņoto spēku un citu saskaņā ar Līgumslēdzēju Pušu tiesību aktiem izveidoto militāro formējumu militārpersonām, iekšlietu sistēmās komandējošā un ierindas sastāva personām, viņu ģimenes locekļiem, kā arī Latvijas Republikā – uz personām, kuru pensiju nodrošinājums nav īstenots valsts sociālās apdrošināšanas sistēmas ietvaros, Krievijas Federācijā – uz personām, kuras pensiju nodrošināšanas jomā ir pielīdzinātas minētajām amatpersonām.

Tā kā pieteicējs ir Krievijas Federācijas militārpersona (tāda ir bijusi apdrošināšanas periodā, par kuru Krievijas Federācija maksā pensiju un minēto pieteicējs nenoliedz), uz viņu neattiecas Līguma nosacījumi.

[18] Pamatojoties uz iepriekš secināto, atzīstams, ka Lēmums ir tiesisks un tiesa nesaskata tiesisku pamatu tiesvedības apturēšanai šajā lietā, lai vērstos ar pieteikumu Satversmes tiesā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

pilnībā noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2013.gada 3.maija lēmuma Nr. 11-8/4316 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Pūcīte